

РЕШЕНИЕ

№ 9122

гр. София, 06.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова

Мария Стоева

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **169** по описа за **2026** година докладвано от съдия Елена Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по касационна жалба от 23.12.2025 г. от А. А. С. лично и като управител на „АСС – СИНКО“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място], Стопански двор № 1, чрез процесуален представител адв. К. З. Н., срещу решение № 4439/08.12.2025 г. на Софийския районен съд /СРС/, 134-ти състав, постановено по АНД № 13664/2025 г. по описа на СРС, с което е потвърден електронен фиш /ЕФ/ Серия Г, № 0067258, издаден от СДВР за налагане на имуществена санкция в размер на 2000лв. /две хиляди лева/ за нарушение по чл.483 ал.1 т.1 Кодекса за застраховането /КЗ/, вр. чл.638 ал.4 вр. ал.1 т.2 вр. чл.461 т.1 КЗ.

В касационната жалба от 23.12.2025 г. са наведени доводи за незаконосъобразност и неправилност на обжалваното решение поради необоснованост. Сочи, че са налице съществени нарушения на производствените правила при издаването на ЕФ. Твърди, че неправилно СРС е потвърдил ЕФ, тъй като не е определен субектът на нарушението, респ. наказанието. Сочи, че е следвало да бъде изяснено дали наказанието се налага като глоба на физическо лице /ФЛ/ - А. А. С., или като имуществена санкция на юридическо лице /ЮЛ/ – „АСС – СИНКО“ ЕООД, чийто представител е А. А. С.. Твърди, че подобна неяснота би попречила на плащането на сумата от санкцията с оглед на произхода на средствата – дали да бъде платена от личното имущество на жалбоподателя, или от имуществото на дружеството. Иска се обжалваното решение да бъде отменено и вместо него да бъде постановено ново, с което да се отмени процесния ЕФ.

Ответникът – СДВР, чрез процесуален представител, в представени по делото писмени бележки

оспорва касационната жалба като неоснователна и недоказана, като излага подробни съображения за това. Намира решението на СРС за законосъобразно и правилно. Твърди, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения и отговорността на жалбоподателя е ангажирана правилно. Посочва, че е използвано А., при което липсва намеса на контролен орган съгласно § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП. Твърди, че процесният ЕФ е изготвен в съответствие с утвърдения от министъра на вътрешните работи образец, като съдържа всички реквизити съгласно чл. 189, ал. 4 ЗДвП. Посочва, че административнонаказателна отговорност на собственика на МПС е правилно ангажирана, като фактическата обстановка се подкрепя от приложените по делото снимки и други доказателства. Твърди, че изводът, че „АСС – СИНКО“ ЕООД е осъществил фактическия състав на нарушението от обективна страна, направен въз основа на приложените доказателства, е правилен. Моли съда да потвърди решението на СРС и да остави като законосъобразен и правилен процесния ЕФ. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Административен съд – София-град, X. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Производството пред СРС е образувано по редовна и допустима жалба от 23.12.2025 г. на „АСС – СИНКО“ ЕООД, представлявано от А. А. С. срещу ЕФ Серия Г, № 0067258, издаден от СДВР, с който на жалбоподателя на основание чл. 638, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2, вр. чл. 461, т. 1 КЗ, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лв. /две хиляди лева/ за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ.

Районният съд е постановил решението въз основа на писмените доказателства, представени с административнонаказателната преписка и събраните в хода на съдебното следствие.

Пред настоящата инстанция не са представени доказателства, свързани с касационните основания.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на въззивния съд. В хода на съдебното производство пред СРС е установена следната фактическа обстановка: на 12.07.2024 г. в 12:54 часа в [населено място] по Софийски околоръстен път лек автомобил марка „Форд“, модел „К.“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на „АСС – СИНКО“ ЕООД, се движел в [населено място], по Софийски околоръстен път, с посока на движение към „С. шосе“, като до 174 автомобилът бил заснет с А. А. С. № М. било установено управление на процесното моторно превозно средство /МПС/, регистрирано в Република Б. и не е спряно от движение, за което собственикът не е сключил задължителна застраховка гражданска отговорност на автомобилистите. Във връзка с това обстоятелство срещу „АСС – СИНКО“ ЕООД бил издаден от СДВР Електронен фиш, Серия Г, № 0067258, с който на дружеството била наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. на основание чл. 638, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2 КЗ за нарушение по чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ. Електронният фиш бил връчен срещу подпис на представител на дружеството – жалбоподател на 30.08.2025 г.

При така установената фактическа обстановка въззивният съд е приел, че при издаването на електронния фиш не са допуснати съществени нарушения. Прието е за безспорно установено, че

„АСС-СИНКО“ ЕООД е осъществил състава на визираното административно нарушение и наложеното наказание е в рамките на предвидения в закона абсолютен размер.

При извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, съдът констатира, че районният съд е постановил съдебния си акт при липса на нарушения на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалния закон.

При правилно изяснена фактическа обстановка районният съд е направил законосъобразния извод, че касаторът е извършил нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ, съгласно която договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република Б. и не е било спряно от движение. Неизпълнението на посоченото законово задължение е прогласено за административно противоправно деяние в нормата на чл. 638 от КЗ, като съобразно ал. 1, т. 2 - на лице по чл. 483, ал. 1, т. 1 (собственик на МПС), което не изпълни задължението си да сключи задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите се налага 2 000 лева имуществена санкция за юридическите лица. От формулировката на последната се налага извода, че нарушението, при което се налага санкция с електронен фиш е за собственик на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите и заснемането с техническото средство е при управление на МПС. В конкретния случай превозното средство е било заснето в движение, т. е. при управление, което е предпоставка за налагане на санкция чрез облекчената процедура с електронен фиш.

В тази връзка неоснователни са доводите на касатора, че в решението на СРС не са обсъдени възраженията относно субекта на нарушението, респ. наказанието. Правилно в мотивите на оспорвания съдебен акт въззивната инстанция е посочила, че видно от приложената към материалите на делото справка за собственост от ОПП – СДВР, заснетото превозно средство е собственост на юридическото лице „АСС – СИНКО“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК]. От приложената справка от Гаранционния фонд е видно, че към 12.07.2024 г. не е имало валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за посоченото МПС. Предвид изложеното от обективна страна е налице състава на нарушение по чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ. В подкрепа на така направените изводи на въззивната инстанция са и доказателствата по делото, видно от които имуществената санкция е наложена на собственика на МПС, а именно юридическото лице „АСС – СИНКО“ ЕООД, съгласно нормата на чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ, вр. чл. 638, ал. 4 КЗ, вр. чл. 638, ал. 1, т. 2 КЗ, вр. чл. 461, т. 1 КЗ.

Предвид гореизложеното, правилни са изводите на въззивния съд относно авторството на деянието, тъй като автомобилът е заснет с мобилна камера и снимката е приложена по делото, като върху нея са посочени датата и часът на нарушението. По въззивното дело са приобщени писмени доказателства, от които се установява видът и техническата изправност на системата за видеоконтрол (А. А. С. № М.), посредством която е установен фактът на управление на процесното МПС, собственост на „АСС – СИНКО“ ЕООД, за което няма сключен и действащ застрахователен договор към датата на нарушението.

Правилно въззивният съд се е позовал на нормата на чл. 647, ал. 3 от КЗ, според която, когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител при условията и по реда, предвидени в ЗДвП. В тази норма е ясно изразена волята на законодателя нарушения от категорията на процесното – бездействие на собственик на превозно средство по изпълнение на задължението за сключване на

задължителната застраховка "Гражданска отговорност" да се установяват с техническо средство и съответно – да се санкционират с електронен фиш. В допълнение следва да се посочи, че правилно решаващият състав на СРС е приел, че процесния ЕФ, в хипотезата на установено с автоматизирано техническо средство нарушение на КЗ, съответства на императивните изисквания по чл. 189, ал. 4 ЗДвП, относно неговото съдържание. Задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите по Раздел II, буква "А", т. 10. 1 от Приложение № 1 към КЗ е въведена с разпоредбата на чл. 461, т. 1 от КЗ.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение на СРС, с което ЕФ е потвърден, е правилно. Подадената против него касационна жалба е неоснователна, поради което проверяваният съдебен акт- решение № 4439/08.12.2025 г. на СРС, 134-ти състав, постановено по АНД № 13664/2025 г. по описа на СРС, с което е потвърден електронен фиш Серия Г, № 0067258, издаден от СДВР, с който на „АСС – СИНКО“ ЕООД на основание чл. 638, ал. 4 КЗ, вр. чл. 638, ал. 1, т. 2 КЗ, вр. чл. 461, т. 1 КЗ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лв. /две хиляди лева/ за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ, следва да бъде оставен в сила.

Този изход на спора обуславя основателност на претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 и ал. 5 ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, което е размер от 130 до 190 лв. Като съобрази липсата на фактическа и правна сложност на делото, обстоятелството, че производството е касационно и е проведено в едно съдебно заседание, както и минималния предвиден размер по Наредбата, съдът намира, че следва да присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 70 евро /седемдесет евро/.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София-град, X. касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4439/08.12.2025 г. на СРС, 134-ти състав, постановено по АНД № 13664/2025 г. по описа на СРС, с което е потвърден електронен фиш Серия Г, № 0067258, издаден от СДВР, с който на „АСС – СИНКО“ ЕООД на основание чл. 638, ал. 4 КЗ, вр. чл. 638, ал. 1, т. 2 КЗ, вр. чл. 461, т. 1 КЗ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лв. /две хиляди лева/ за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ.

ОСЪЖДА „АСС – СИНКО“ ЕООД да заплати на СДВР, сумата от 70 /седемдесет/ евро – разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: